

Р Е Ш Е Н И Е

№ 150

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 27 май 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на осми май, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №133 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ТД на НАП София против решение №186 от 06.03.2013 г. на Районен съд - Перник, VI наказателен състав, постановено по НАХД №2019 по описа на съда за 2012 г.

С атакуваното решение е отменено НП №0036062/06.08.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП - София, издадено срещу ЕТ „Р.Д. - Р.***, седалище и адрес на управление гр. Перник*** представлявано от собственика Р.П.Д.*** в качество „осигурител“, за нарушение по чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредбата) във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва изводите на районния съд, отменил процесното НП, поради установени съществени нарушения на процесуалните правила при съставяне на процесния акт и издаденото въз основа на него НП. Твърди, че липсата на конкретно посочена дата на извършване на нарушението в акта и НП в процесния случай, предвид характера на нарушението, като продължило „известен период от време“ във форма на бездействие, „не засяга правото на защита на нарушителя“. Жалбоподателят твърди още и че АУАН и издаденото въз основа на него НП носят едно и също съдържание и поради това

неправилни са изводите на първата съдебна инстанция за внасяне в НП на нови обстоятелства по извършване на нарушението, непредявени със съставения акт. В жалбата се изразява още и несъгласие на административнонаказващия орган (АНО) с изводите на решаващия първоинстанционен състав относно приложимата и приложена санкционна правна норма на КСО. Жалбоподателят пледира за отмяна на атакувания съдебен акт и произнасяне по съществото на спора, чрез потвърждаване на процесното НП. Пред касационния съд процесуалния представител на административнонаказващия орган поддържа жалбата .

Ответникът по спора ЕТ „Р.Д.Р.***“ възразява срещу жалбата и моли касационния съд да остави в сила решението на първата съдебна инстанция, както и претендира наличие на предпоставки процесното нарушение да се квалифицира „маловажно“ в смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу сочените основания за обжалване.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК и взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира жалбата по същество за основателна, като приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд и в законов състав, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената проверка за правилно приложение на процесуалния и материален закон, както служебна, така и във връзка с изложеното в жалбата, касационният съд намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник, на основание събраните и представени пред него писмени и гласни доказателства е приел за установено от фактическа страна, че настоящият ответник, в качество „осигурител“ в смисъла на чл. 5 от КСО, не е подал в срок пред компетентната ТД на НАП Декларация образец №1 (за всеки календарен месец) по чл. 2, ал. 1 от Наредбата с данни за периода на осигуряване, възнаграждението, осигурителния доход, осигурителните вноски, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“, начисления облагаем доход, ползваните данъчни облекчения чрез работодател и начисления данък за доходите от трудови правоотношения по

смисъла на ЗДДФЛ на осигуряваните от него лица. Декларацията е следвало да бъде подадена в срок – не по-късно от деня, следващ деня на възникване на последното задължение за внасяне на осигурителните вноски за месец август 2011 г. – до 30.09.2011 г. Нарушението е установено от инспектор по приходите в Офис Перник при ТД на НАП – София на 04.05.2012 г. при извършена проверка в информационния масив по повод подаване на въпросната декларация от осигурителя в същия ден. Съставен е акт, на основание който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник при извършена служебна проверка на актовете, обективирали спорното производство по налагане на административно наказание е констатирал допуснати в същото съществени процесуални нарушения, послужили като основание за отмяна на процесното НП на процесуално основание.

Административен съд – Перник не споделя правните изводи на първата съдебна инстанция. Основателно е възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на атакувания съдебен акт, което е касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати сочените от районния съд съществени процесуални нарушения. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, както и при издаване на процесното наказателно постановление – тези на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Не се споделя преценката на районния съд относно липсваща в АУАН и НП дата на извършване на процесното нарушение. На основание фактическите заключения на първата съдебна инстанция безспорно е, като за това и страните не спорят, че ЕТ „РУМЕН ДИМИТРОВ – РУМТРОНИК“ като осигурител не е спазил изискванията на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО във вр. с чл. 3 ал. 1, т. 1 от Наредбата да подаде в срок до 30.09.2011 г. декларация образец №1 по чл. 2, ал. 1 от Наредбата за месец август 2011 г. Видно от доказателствата, събрани по делото, за което отново не се спори между страните е, че на 04.05.2012 осигурителят е подал декларация образец №1, но след срока указан в чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредбата. Нарушението е формално по своя характер, като изпълнителното деяние се състои в бездействие – неподаване на декларация образец №1 в рамките на регламентирания в закона срок. Нарушението е описано ясно, точно и по небудещ съмнение начин. Посочено е че лицето е следвало да подаде декларацията в срок до 30.09.2011 г., но е сторило това на 04.05.2012 г. В тази връзка следва да се има предвид, че крайният момент, до който следва да се подаде декларацията е нормативно установен с ясно фиксиран срок. При това положение, тъй като в акта и НП са посочени дата, до която е следвало да се подаде процесната декларация, както и датата на нейното закъсняло подаване, то касационният съд намира, че в описанието на нарушението в акта и НП се съдържат в необходимата пълнота всички негови съставомерни признаци, като същевременно е напълно възможно сроковете по чл. 34 ЗАНН да бъдат изчислени. В случая безсъмнено факт е административно нарушение, осъществено чрез бездействие, което е нарушение, чийто състав

се осъществява непрекъснато във времето, докато не бъде извършено дължимото по закон действие. Изтичането на срока за подаване на декларацията не отменя задължението за нейното подаване. Става въпрос за административно нарушение, началото на осъществяване на което е след изтичане на срока за неговото изпълнение, като същото бива довършено с преустановяването на това противоправно бездействие. Следва да се приеме, че нарушението е довършено на датата на подаване на декларация образец №1 в ТД на НАП София, Офис Перник – това е крайната дата на противоправното бездействие. Следователно едногодишният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН може да бъде изчислен и ще започне да тече от момента на подаване на декларацията, който е момента на довършване на административното нарушение. Съответно с посочената в акта дата на установяване на нарушението може да бъде извършена проверка и относно спазването на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за съставяне на акт, който срок в случая също е спазен. В този смисъл тезата за същественост на липсата на дата на установяване на нарушението е неоснователна.

Във връзка с горните изводи касационния съд не споделя и направеното от районния съд тълкуване касателно нормата на чл. 355 от КСО и приложимостта на нейните две алинеи. Относими към нарушения във връзка с неподаване в срок на декларация обр. №1 по Наредба №Н-8/29.12.2005 г. са текстовете както на ал. 1, така и на ал. 2 на с. чл. Първата алинея предвижда административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ за всеки, който наруши въобще разпоредбата на чл. 5, ал. 4 от КСО и в двете ѝ точки, във връзка със задължението за периодично предоставяне на данни в НАП. Санкциите са предвидени съответно както за ФЛ – нетърговци, така и за ЕТ и ЮЛ. В чл. 355, ал. 2 от КСО, е предвидено налагане на административно наказание „глоба“ за „...всеки, който не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО. Двете алинеи се явяват в отношение на обща към специална. Предвиденото в ал. 2 административно наказание „глоба“ (приложима като административно наказание само по отношение на физически лица) води на извод, че във всеки случай на нарушение съставляващо неподаване на декларация обр. №1 в срок с извършител ФЛ, ще се налага санкция именно по този специален ред. Във всички останали случаи: 1. неподаване на въпросната декларация в срок от лица различни от физическо лице или 2. с изпълнително деяние, което различно от „неподаване на декларация в срок“, независимо от качеството на дееца – ФЛ или ЕТ или ЮЛ, приложим ще бъде санкционния текст на чл. 355, ал. 1, сочещ състав на нарушение по чл. 5, ал. 4 от КСО въобще. Противното тълкуване би означавало липса на какъвто и да било механизъм за носене на административнонаказателна отговорност от ЕТ и ЮЛ в случай на неподаване на декларация обр. №1 в срок.

От горното следва извод, че с атакувания съдебен акт районният съд е направил неправилен правен извод за незаконосъобразност на производството по налагане на административно наказание, поради което при наличие на касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1 от НПК съдебното решение следва да бъде отменено. Доколкото спорът е

изяснен от фактическа и правна страна и не са налице съществени нарушения на съдопроизводствените правила, вместо първоинстанционното решение следва да бъде постановено друго по съществото на спора, с което първоначалната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Касационният съд смята за безспорно и кореспондиращо с доказателствата по делото, че ЕТ „РУМЕН ДИМИТРОВ – РУМТРОНИК“ като осигурител не е спазил изискванията на чл. 5, ал. 4 от КСО във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредбата, а именно: да подаде в срок до 30.09.2011 г. декларация №1 за месец август 2011 г., поради което съответно на законовата разпоредба на чл. 355, ал. 1 от КСО е определено да бъде административно наказан. Вида и размера на определеното да бъде наложено административно наказание са съобразени с правилата на чл. 27 от ЗАНН, като същото е и в стойност на минимума, предвиден за съответното нарушение.

Предвид горните изводи решението на първата съдебна инстанция като неправилно следва да бъде отменено.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №186 от 06.03.2013 г. на Районен съд – Перник, VI наказателен състав, постановено по НАХД №2019 по описа на съда за 2012 г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НП №0036062/06.08.2012 г. на Директор на Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу ЕТ „Р.Д.Р.***, седалище и адрес на управление гр. Перник,*** представлявано от Р.П.Д.***, в качество „осигурител“, за нарушение по чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба №Н-8 от 29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване, за което на основание чл. 355, ал. 1 от КСО е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/